

den meget ærede Minister har at tage Hensyn til det Budget, han fremlægger, ikke blot hvad der kan være hensigtsmæssigt for Armeen, men tillige, hvorvidt det Pecuniaire, Statens Kræfter, tillade det, og jeg maa udhæve, at det pecuniaire Moment er det vigtigste; idetmindste har jeg ikke kunnet opfatte hvad der tidligere er forefaldet med Hensyn til Bestemmelsen af Krigsministeriets Budget paa anden Maade. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at den Commission, der under 3die Februar 1840 blev nedsat for at udarbejde Armeens Organisationsplan, blev det i Commissionen udtryffeligt paalagt, at den skulde forfatte en Plan, hvori de aarlige Udgifter ikke oversteg 2,350,000 Rb., idet der tillige blev sagt, at Armeen kunde gjøre Regning paa, at et Beløb af 888,000 Rb., som var opsamlet i separate Fonds, skulde anvendes, foruden disse aarlige Udgifter, til Anlæg af Fæstningsværker og Istandsættelse af Materialet. Commissionen indleverede sit Arbejde, og i Rescript af 28de April 1842 omtales den af den daværende Konge at have udført sit Hverv med megen Dygtighed, med megen Indsigt, hvorfor H. S. Majestæt tilkjendegav den sin Allerhøieste Tilfredshed med det leverede Arbejde. Commissionen kom til det Resultat, at de aarlige Udgifter ikke kunde afholdes med mindre end 2,572,000 Rb., foruden 300,000 Rb. til Foursage. Den daværende Konge antog imidlertid, uagtet dette Arbejde, som var foretaget af den, erkjendtes af ham at være særdeles vel udført, at Landets Kræfter ikke tillode at gaae ind paa den Sum, som var foreslaaet af Commissionen, og nedsatte den fra 2,572,000 Rb. til 2,450,000 Rb. om Aaret, foruden de nævnte 300,000 Rb. Det forekommer mig, at heri ligger en afgjørende Betragtning for, at det dog tilsidst er det finansielle Moment, der er det vigtigste ved Afgjørelsen af, hvilke Udgifter der skulle bevilges til Krigsministeriet. Jeg skal derfor gjøre opmærksom paa, hvorledes de finansielle Forhold vare dengang i Aaret 1842, da Regjeringen eller Kongen ikke antog at kunne gaae ind paa den hele Sum, der var foreslaaet af den daværende Commission.

Formanden: Vi komme rigtignok, forekommer det mig, temmelig meget tilbage til den første Behandling af Krigsministerens Budget, medens det dog kun er det enkelte Uendingsforslag, der er opført paa Listen under Nr. 1, der nu er under Forhandling. Jeg indrømmer meget vel, at det almindelige Spørgsmaal, som den ærede Ordfører omhandlede, ikke ganske kan holdes ude af Discussionen, men det forekommer mig dog, at det maa have sin Begrænsning, saa at man ikke ved dette Uendingsforslags Behandling kommer ind paa det hele krigsministerielle Budget.

Ordføreren: Grunden til, at jeg fremsatte disse Bemærkninger, var, fordi det forekommer mig, at det finansielle Spørgsmaal, navnlig om Krigsministerens Budgets hele Stilling, er et fremtrædende og særdeles vigtigt Moment i det Uendingsforslag, der er stillet af den meget ærede Krigsminister. Jeg troer, det er et Moment, der er af den Betydning, at det vil være hensigtsmæssigt, at det fremtræder for den ærede Forsamling; men, forsaavidt den meget ærede Formand mener, at jeg ikke kan begrunde denne Anskuelse saaledes, som jeg har forsøgt det, maa det blot være mig tilladt at slutte med den Bemærkning, at den finansielle Stilling i 1842 gav et Overskud fra de tre foregaaende Aar af 1 til 1½ Million Rb., og at den derimod for Diebliffet er saaledes, at der intet Overskud er tilstede, men snarere Underbalance. Jeg vil derfor troe, at det var af højeste Vigtighed for den ærede Forsamling ved at tage Beslutning om Bevillingen af Trainkudske at tage Hensyn til den finansielle Stilling, saaledes som den er for Diebliffet. Med Hensyn til de Talsførrelser, der ere anførte for at godtgjøre, at det er nødvendigt at bevilge 900 Trainkudske for det følgende Aar, da skal jeg tillade mig at bemærke, at de jo grunde sig paa en Calcule; det er kun calculatoiff, at disse Tal ere komne frem, og det er i saa Henseende at bemærke, at disse Calculationer afvige indbyrdes temmelig meget fra hinanden. I Budgettet for 1852—53 var der paa Constonen: „Oppasserpengge“ beregnet, at der var et Tillæg at gjøre for 1037 Oppassere, og